

Dumbravă Ana-Maria

Clasa a X-a

Colegiul Național "Mihai Eminescu" - București

Drumul spre alții trece prin noi

Valorile sunt personale, desigur, dar ni le formăm abia după ce vom fi privit în jurul nostru, după ce, conștient sau nu, vom fi fost influențați, de ce nu chiar manipulați, dar și "ghidați de alții". Fiecare om are dreptul la propriile principii, la propriile valori morale pe care să le urmeze de-a lungul vieții. Desigur, valorile ajung să ne reprezinte.

Compasiunea, de exemplu. Dacă am aștepta mereu ceva în schimbul unei fapte, a unui gest, cum am putea vorbi de compasiune? Ce să așteptăm de la cel care suferă în sărăcie, în război, în nepăsare, în indiferență? Un gest făcut la timp salvează și ne salvează. Ne salvează ca oameni, imperfecti, poate, dar umani. Căci perfecțiunea este greu de atins, poate chiar și de definit. În schimb, căldura unui gest, mâna întinsă cuiva care stă să cadă, iată sensul adevărat al înțelegerii, al iubirii de oameni.

Mai puțin orgoliu, ceva mai multă compasiune, ne-ar putea deschide o altă cale spre ceea ce ne place să numim pace. Iar pacea nu se poate împlini prin respingere, prin ignoranță, prin refuz, prin impunerea punctului de vedere. Numai că pentru a cunoaște, a înțelege, a accepta, trebuie să vrem să o facem. Nicio acțiune nu e posibilă dacă nu există voința, dorința de a acționa.

Rareori societatea ne conduce să ne ajutăm aproapele sau să păstrăm decența relațiilor sociale. Iată de ce deseori avem muștrări de conștiință pentru a nu ne fi ajutat semenii.

Înțelegem, treptat, cum să fim îngăduitori și cum să iertăm atunci când ni se greșește pentru că greșeala ne face mai umani, ne apropie de condiția noastră de muritori, dar și pentru că, după cum ne învață religia, dacă noi oamenii ne iertăm între noi și Dumnezeu ne va ierta greșelile. Când Ion Creangă a dat viață personajului Harap-Alb, nu a creat eroul perfect, eroul de basm cu calități supranaturale; l-a construit pasibil de greșeală, așa cum este omul. În opinia mea, trebuie să acceptăm oamenii în totalitatea lor, nu doar părțile pozitive. Viața trebuie trăită cu demnitate, curaj și înțelepciune, și asta nu numai pentru că va veni o zi când fiecare va da socoteală pentru faptele sale, ci pentru a fi cu adevărat aici și acum.

Iată de ce, pentru a schimba ceva în lumea în care credința, iubirea, sinceritatea, modestia, fidelitatea, îngăduința, altruismul și iertarea au devenit secundare, consider că trebuie să începem prin a ne construi pe noi, nu ca ființe perfecte, ci ca ființe umane.